

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Efeziërs 1, 13 - 14
Ochtenddienst
Belijdenis

Broeders en zusters,

1. **Zingen : Psalm 104 : 1 en 8 (God loven om zijn macht en de HG prijzen omdat Hij alles telkens weer tot leven brengt)**
2. **Lezing van de wet**
3. **Zingen : Psalm 51 : 5 en 6 (bede om de HG niet van ons weg te nemen)**
4. **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
5. **Schriftlezing : Handelingen 2 : 1 – 13**
6. **Zingen : Gezang 27 : 5**
7. **Efeziërs 1 : 3 – 14**
8. **Zingen : Gezang 27 : 8**
9. **Tekst : Efeziërs 1 : 13 - 14**
10. **Zingen : Gezang 13 : 1, 4, 5 en**
11. **Openbare Geloofsbelijdenis met aansluitend zingen: Lied 341 : 3**
12. **Lied 82 : 1 en 4 (uit de 90 gezangen)**
13. **Dankzegging en voorbede**
14. **Slotzang : Gezang 26a : 1 en 2**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein, Als je vandaag in het openbaar, belijdenis aflegt van je geloof in God, waar sta je dan precies op de weg van het geloof? Is dit het begin? Is dit het eindpunt? Hoe beleef je dat? Ja, en dat is misschien nog wel belangrijker, hoe kijkt God aan tegen de stap die jullie vandaag zetten. Een stap die je van binnen al wel eerder genomen hebt. Het is niet zo dat je vandaag voor jezelf tot het besluit bent gekomen om “ja” te zeggen tegen God en de rijkdom waarin Hij jou wil laten delen. Dat besluit heb je maanden geleden al genomen. Maar vandaag spreek je hier, in het huis van God zelf, tegenover de Here, je broeders en zusters, familie en vrienden uit dat je gelooft dat Jezus Christus, de Zoon van God, de redder van je leven is en dat je altijd voor Hem en met Hem wil leven in het midden van de kerk die Hij hier op deze aarde vergadert, beschermt en onderhoudt.

Op deze weg die de Here met jou gaat en die jij met de Here gaat, speelt de Heilige Geest een hoofdrol. De Heilige Geest die door de Here Jezus *in het midden van zijn kerk* is uitgestort. Want laten we dat nooit vergeten. De *kerk* heeft de Heilige Geest ontvangen en vanuit die kerk werkt die Geest in u en mij. De kerk speelt een centrale rol in onze redding door de Here Jezus. Telkens blijkt dat weer in de Bijbel. De kerk/de gemeente is iedere keer weer degene die aangesproken wordt. Van al de brieven die we van de apostelen hebben zijn er maar twee aan gewone gemeenteleden gericht. De brief van Paulus aan Filémon en de 3de brief van Johannes. Alle andere zijn aan de gemeenten gericht of aan bijzondere ambtsdragers zoals Timotheüs en Titus. En de brieven aan deze ambtsdragers hebben voor het overgrote deel betrekking op hun ambtswerk en niet op hun persoon. De Heilige Geest is door de Here Jezus aan zijn kerk gegeven, opdat die Geest door middel van de bediening van het Woord en de sacramenten die Hij aan die kerk heeft toevertrouwd het geloof in ons zal werken en versterken.

Daarom is het ook grote betekenis dat jullie jongelui vandaag in het midden van de kerk van Jezus Christus belijdenis afleggen van jullie geloof. Daarom is het ook van betekenis dat jullie in de vierde vraag beloven je te onderwerpen aan de kerkelijke vermaning en tucht, als je je in leer of leven zou misgaan. Aan die vraag gaat de veronderstelling vooraf dat je gelooft dat de Here Jezus ons leidt door zijn kerk en de ambtsdragers die Hij aan de gemeente heeft gegeven.

Ik mag u op deze mooie morgen het evangelie van de uitstorting van de Heilige Geest verkondigen onder het volgende thema:

Jezus Christus zendt zijn Geest uit om zijn kerk tot volheid te brengen.

- 1. Met deze Geest zijn wij verzegeld in Jezus Christus,**
- 2. Deze Geest is onderpand van onze erfenis,**
- 3. Deze Geest brengt ons tot lof van Gods heerlijkheid.**

We zullen dus eerst zien dat we met deze Geest in Christus Jezus verzegeld zijn.

In Efeziërs 1 komt Paulus na de gemeente gegroet te hebben tot een woord van lofprijzing tot God. Hij zegt: gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons met allerlei geestelijke zegen in de hemelse gewesten gezegend heeft in Christus. Paulus prijst dus de Here vanwege de geestelijke zegeningen die God ons geeft in Christus. Om dan in de volgende verzen deze zegeningen in Christus te benoemen. In de verzen 4 -6 beschrijft hij hoe de Vader ons heeft uitverkoren in de Here Jezus. Met als doel (vers 6) de lof van de heerlijkheid van zijn genade. In de verzen 7 tot en met 12 beschrijft Paulus wat voor zegeningen de Here Jezus voor ons heeft verdiend. Om dan in vers 12 het doel hiervan te benoemen: de lof van zijn heerlijkheid. In de verzen 13 en 14 bezingt Paulus de zegeningen die we in de Here Jezus hebben door de Heilige Geest. Om dan weer te eindigen met het doel: tot lof van zijn heerlijkheid.

Als je die 12 verzen bekijkt, dan zie je een opbouw waarin de zegeningen van de Drie Personen van God bezongen worden. Het werk wat God voor ons gedaan heeft in de Drie Personen. Met als einde de benoeming van het doel van deze zegeningen: de lof van Gods heerlijkheid. We zeggen dus niet veel als we zeggen dat Paulus in de verzen van onze tekst een samenvatting geeft van het werk van de Heilige Geest. Dit is de kern van zijn werk.

En het eerste wat Paulus laat zien is dat het werk van de Heilige Geest in alles verbonden is met de Here Jezus en zijn werk. Met de Heilige Geest worden we in Jezus Christus verzegeld. Verzegeld zijn in Jezus Christus met de Heilige Geest. Dat klinkt mooi. Maar wat houdt dat eigenlijk in?

We kunnen daar een heel ingewikkeld verhaal bij houden, maar het is het eenvoudigst uit te leggen aan de hand van het verhaal van de hoofdman Cornelius in Handelingen 10. De al wat oudere kinderen kennen het verhaal ook wel. Dat Petrus op een dak was gegaan om te bidden en dat er tot drie maal toe een voorwerp uit de hemel neerdaalde in de vorm van een groot laken. En op dat laken was allemaal eten. Maar het was eten dat Paulus niet mocht eten, omdat het ging om dieren die onrein waren. Dieren waarvan

God zelf gezegd had dat zijn volk die niet mocht eten. En Petrus weigerde daarom ook te eten. Maar elke keer klonk er ook een stem. Deze stem zei wat God rein verklaard heeft mag u niet voor onheilig houden. Terwijl Petrus daar nog over nadacht, zei de Heilige Geest tegen Petrus dat twee mannen naar hem op zoek waren en dat hij me ze mee moest gaan. Deze mannen waren gestuurd door de Romeinse hoofdman Cornelius. Een man die in de God van Israël geloofde. Maar het was een Jood als Petrus op zich niet toegestaan het huis binnen te gaan van een niet-Jood. Toch ging Petrus naar binnen, want hij had begrepen dat wat God voor rein heeft verklaard door hem ook als rein aanvaard moest worden. En in het huis van Cornelius wachtten ook zijn familie en beste vrienden. En terwijl Petrus over de Here Jezus begon te preken viel de Heilige Geest ook op deze mensen. Waarna Paulus hen doopte. Want zo zei hij: “Zou iemand het water kunnen weren, om dezen te dopen, die evenals wij de Heilige Geest hebben ontvangen?” En als later onder de Joden in Judea discussie ontstaat of Petrus dit wel had mogen doen, dan voert Petrus de uitstorting van de Heilige Geest over deze mensen aan als vingerwijzing van God dat ook deze mensen bij Christus horen.

Zo fungeert de Heilige Geest over deze mensen dus als garantie dat zij in Christus zijn. De Heilige Geest is de garantie, het waarmerk, het zegel van het feit dat zij door God zijn aangenomen en het eigendom zijn van Jezus Christus. Wie de Heilige Geest heeft ontvangen, heeft de verzegeling ontvangen dat Hij van Christus is.

En zo jongelui mogen jullie weten dat het zegel van Jezus Christus op jullie is. Want Hij heeft jullie met zijn Geest verzegeld. Hoe ik dat kan zeggen? Waar zijn de tekenen van de Geest? Het feit dat jullie hier vandaag belijden als jullie Here is teken genoeg. Want niemand kan zeggen: Jezus is mijn Here, dan door de Heilige Geest (1 Kor. 12,3b). Over de weg waarlangs de Heilige Geest dit geloof in je heeft gewerkt wordt in de tekst ook nog het nodige gezegd. Ik moet daar kort over zijn. Laten we er dit van zeggen. Dit is gegaan doordat je de blijde boodschap van de waarheid, de blijde boodschap van je behoud hebt gehoord. Je ouders hebben deze boodschap verteld. Op school heb je erover gehoord. Zondags in de kerk, op catechisatie en op vereniging mocht je je verder in deze boodschap verdiepen. En zo ben je langzaam maar zeker door de verborgen werking van de Heilige Geest tot de erkenning gekomen dat Jezus Christus je Verlosser. En vandaag laat je in de belijdenis van je geloof zien dat je in Jezus verzegeld bent met de Heilige Geest. Dat in de eerste plaats.

In de tweede plaats zullen we zien dat de Here Jezus de Heilige Geest heeft uitgezonden tot onderpand van onze erfenis. In vers 14 hebben we te maken met een vertaalprobleem. In onze vertaling staan de woorden tot verlossing van het volk. Maar het woord “volk” is feitelijk geen vertaling maar een uitleg. Want in het Grieks staat het “verkrege”. Maar wat is dit “verkrege”? Is dit het volk dat de Here Jezus zich verdiend heeft, zijn kerk, zijn bruid? Dat is mogelijk. Toch past dat niet zo goed in het geheel van vers 14. Het woord “onderpand” kan ons verder helpen. Het Griekse woord dat hier gebruikt wordt staat voor een aanbetaling. Een eerste betaling als zekerheid dat uiteindelijk het geheel zal worden geleverd. De Heilige Geest is een eerste betaling van de erfenis. Een erfenis die Christus heeft verworven, verkregen. Hij heeft door zijn lijden voor ons verdiend dat we niet alleen rechtvaardig zijn voor God, omdat de Here Jezus voor onze zonden heeft betaald. Maar op een dag zullen we ook volmaakt zijn. Zowel naar lichaam als naar Geest. En daarbij horen het eeuwige leven en de opstanding van het vlees. De Here Jezus heeft dat verdiend, verkregen. Maar wat zijn eigendom is voor ons als erfenis hebben wij nog niet in ons bezit. Maar in de Heilige Geest hebben we van de Here Jezus als het ware een eerste betaling ontvangen als garantie dat de rest voor ons ook zal komen.

We zijn er dus nog niet als we de Heilige Geest hebben ontvangen. Hij is niet de gehele erfenis. Maar wie de Heilige Geest heeft ontvangen heeft daarmee feitelijk de gehele erfenis in handen. Want de Heilige Geest is de beste garantie die je kan krijgen dat je ook de gehele erfenis zult ontvangen. Want wat is er nodig om de erfenis in zijn geheel te ontvangen? Dit, dat we volharden in het geloof. Maar dat is iets waartoe we uit onszelf niet in staat zijn. Hoe enthousiast en overtuigd we vandaag misschien ook belijdenis afleggen van ons geloof. Niemand van ons heeft het in zich om te volharden in het geloof. Daarom is het zo heerlijk dat de Here Jezus Christus zijn Geest in het midden van zijn gemeente heeft uitgestort om in ons het geloof te werken en het geloof in ons levend te houden. Dat in de tweede plaats.

In de derde plaats zullen we zien dat de Heilige Geest is uitgestort tot lof van Gods heerlijkheid.

Als een refrein keren deze woorden terug in deze 12 verzen. “Tot lof van zijn heerlijkheid”. We voelen allemaal wel zo’n beetje aan waar het hier om gaat. Dat God door ons geprezen wordt. En hoewel dat niet onjuist, klinkt het zo vlak, zo abstract, als we het zo

zeggen. Mogelijk is dat ook de reden dat Paulus hier niet geschreven heeft “tot lof van God”, maar “tot lof van zijn heerlijkheid”.

Maar wat bedoelt Paulus met die heerlijkheid van God? Met die heerlijkheid doelt Paulus op alles wat God voor ons heeft gedaan en voor ons. Alles wat Paulus in deze verzen in hoofdlijnen heeft geschetst. Dat God ons in zijn genade heeft uitgekozen om zijn kinderen te zijn. Dat God ons zijn Zoon Jezus Christus heeft gezonden. Dat Jezus Christus zijn hemelse heerlijkheid heeft afgelegd om een mens te worden zoals wij. Dat deze Zoon zijn leven heeft gegeven voor onze zonden, zodat wij vrede zouden krijgen met God. Dat wij door de Here Jezus bijeengebracht worden om te genieten van zijn zorg over onze levens. Als kerk en als kinderen van God. En dat Hij de Heilige Geest in ons midden heeft uitgestort. Om ons met die Geest te verzegelen in Christus en als onderpand van de erfenis die de Here Jezus voor ons verdiend heeft. Het woord “heerlijkheid” bepaalt ons er dus bij dat onze God een levende God. Een God die niet stilzit en de dingen maar op zijn beloop laat. Maar dat Hij een God is die bezig is met zijn schepping. Een God van wie het hart uitgaat naar een mensheid die van zichzelf verloren is. Hij is een God die ons zoekt. Die verlangt naar de gemeenschap met ons. Een God die verlangt naar de tijd van het paradijs toen alles vrede was tussen God en ons. Toen wij ons nog overgaven aan zijn zorg en zijn liefde zochten.

Waar sta je op de weg van het geloof als je vandaag belijdenis aflegt van je geloof? Met die vraag waren we deze preek begonnen. Je zet vandaag een heel belangrijke stap op de weg van het geloof. Je passeert vandaag een mijlpaal. Want vandaag laat je je God in het openbaar weten dat je zijn liefdevolle uitgestoken hand aanneemt. Om voortaan met Hem en voor Hem te leven. Het betekent dat je de weg van de lofprijzing van Gods heerlijkheid op bent gegaan en iedereen dat mag weten. Want de lofprijzing van Gods heerlijkheid bestaat niet alleen uit het prijzen van God in een lied. Zeker dat hoort erbij. Maar het betekent toch vooral dit: dat je leeft tot zijn eer. Dat je in alles wat je doet de eer van God zoekt. Dat je in alles wat je doet, probeert iets te laten zien van Gods liefde voor de mens die Hij geschapen heeft en voor de wereld die het werk is van zijn handen. Je weet je op die weg geholpen door de Heilige Geest die de Here Jezus in zijn kerk heeft uitgestort en die ook in jou wil wonen. Ook loof je God door deze weg niet alleen te gaan, maar door deze weg te bewandelen met de broeders en zusters die God je heeft gegeven. Want de Here Jezus is niet alleen gekomen om ons met God te verzoenen,

zodat wij vrede hebben met God. Maar Hij is ook gekomen om te bewerken dat er weer vrede tussen ons mensen is en wij elkaar weer tot een hand en voet zijn. Daarom is het ook een lofprijzing van zijn heerlijkheid als jullie je hier vandaag de gemeenschap met ons als jullie broeders en zusters bevestigen door hier in ons midden belijdenis af te leggen van jullie geloof. En hoewel we het niet met zoveel woorden zeggen, mogen jullie uit het feit dat niemand uit het midden van de gemeente een bezwaar heeft ingebracht zien als een uitgestoken hand van al jullie broeders en zusters in de gemeente. En als we zo als gemeente van Jezus Christus ons laten leiden door zijn Heilige Geest worden wij bevestigd in onze verbondenheid met Christus en leven we tot lof de heerlijkheid van onze Drie-enige God.

Amen